

това състояніе, поевилисе ереси или училища на *Садукей тѣ* и *Фарисее тѣ*, а помежду имъ и учени или книжници. Садекъ, отъ кого то получили Саддукее тѣ названіе, отричалъ мъжи-тѣ на грѣшници ты и наплащаніе то на праведници тѣ въ бѣдѣщіятъ животъ, отхвърлялъ въскресеніе то на мъртвы тѣ дору и само то Провидѣніе Божіе. А пѣкъ Фарисей-тѣ, т. е. кои то се опразднили (отдѣлили) отъ други тѣ, были таквызи хора, които отъ вѣнъ се показвали твърдѣ благочестеви, а пѣкъ дѣломъ были най-беззаконни хора на онзи вѣкъ. Тѣ кога то вършали нѣкое добро, правили го само за туй, да ги гледать други-тѣ, та да ги хвалятъ. Милостынѣж тѣ си раздавали по таквысь мѣста, гдѣ имало повече хора, и ги накарвали понапредъ да отидать да раскажѣтъ на цѣль градъ, какво щѣ имъ даджѣтъ, та чи тогава имъ давали; можьли се на срѣдѣ пѣтят, или крѣстопѣтятъ, дѣто заминували повече человекы, тапа кѣто подтвърдявали се за милостыня; добродѣтель и правосудіе, сами правѣли найстрашны неправды, кѣто отървали отъ вдовицы тѣ и сиромасы тѣ имотицать, та си го присвоявали съсь коварство. Съ една рѣчь, тѣ были най безбожни лицемѣри, (сѣщо както Грыцкы тѣ Владыки на този вѣкъ): за ради туй въ священно то Писаніе на много мѣста се види, дѣ то ги изобличава Іисусъ Христосъ за лицемѣріе то имъ и пороцы-тѣ. Такова было състояніе то на Іудейска та жѣрква около онѣсь времена, кога то се родилъ Христосъ; а други тѣ народи по свѣтатъ тогава сички тѣ были подавени въ Язычество.

